

ОДЗ „Слънце” - Ловеч
„РАБОТИЛНИЦА С РОДИТЕЛИ” - ОТКРИТА ПРАКТИКА ПО КТБД
ВЪВ ВТОРА „Б” ГРУПА
ПРОВЕДЕНА НА 03.11.2015 г. от старши учител Галина Петрова Христова
/тел.0887991328 /

Форма: Задължителна нерегламентирана ситуация.

Ядро: Обработване и свързване на материали.

Тема: „ТИКВА”.

Цели: Естетическо пресъздаване на обект от действителността. Приобщаване на родителите към работата в детската градина.

Интегриране с други направления: Български език и литература, музика, природен свят.

Задачи: Допълване на представите за различни материали – картон и подръчен материал. Натрупване на технологични умения и конструктивен опит при ръчна изработка на модел. Стремех към естетическо оформяне на изделието.

Предварителна подготовка на децата: Запознати са с плодовете и зеленчуците и умеят да ги назовават и различават. Знаят песни, свързани с темата. Импровизират движения по песента „Есенна ръченица”.

Предварителна подготовка на учителя: Намерих в интернет песни за есента и ги записах на диск. Изрязах частите, необходими за сглобяването на тиквата и разпределих в купички за всяко дете. Измислих приказка, която да въведе децата в темата и с която да измъкна обратна информация чрез въпроси към децата. Намерих картинки със зеленчуци, които да използвам в приказката. Изработих два вида тикви – образци, главните герои от приказката.

Методи: Демонстрация, показ, рефлексия.

Средства: Приказката „Приказка за една тиква”.

Похвати: игрова мотивация, указания, пояснения.

Материали: готово изрязани елементи, зеленчуци от картон, магнитно табло, 2 бр. тикви от картон.

ХОД:

Учител: Децата, днес ще ви разкажа една приказка за тиква, която случайно поникнала до един асфалтиран път. По него минавали всякакви превозни средства, а тиквата, докато гледала забързаното им преминаване, растяла, растяла... И ставала все по-голяма и по-голяма, докато накрая станала много голяма.

Една сутрин тя отворила очи и се огледала... Тогава с тъга осъзнала, че около нея няма никога, с когото да се сприятели или поне да си побъбри. И тиквата се почувствала много самотна. Станало й тъжно.

В това време покрай нея минало едно таралежче. То забелязало тъгата й и се спряло при нея. Казало:

- Не тъгувай, Тикво! Хайде да тръгнем заедно по този дълъг асфалтиран път! Може би ще видим интересни неща? Той все ще ни изведе на някъде, при някого...

Тиквата послушала таралежчето, тъжно се усмихнала и тръгнала с него:

- Леви, десни, леви, десни, гледките са тук чудесни! – бодро марширувало таралежчето. Накрая стигнали до една зеленчукова градина. Влезли вътре и започнали да разглеждат зеленчуците. Там имало /поставям картинките със зеленчуците една по една на табло и

подканям децата да ги назовават /: краставица, домати, чушка, виждали се перцата на лук, морков, дори едно... картофче. Да, да едно картофче. Наскоро под земята минало едно къртиче и то, копаейки тунелчето си изровило картофчето. Ах, това картофче! Ами ние знаем песничка за него. Нека я изпеем.

Песен: „Картофче”.

- А сега да продължа да ви разказвам приказката: Здравейте! – поздравили тиквата и Ежко.
 - Здравейте! – отговорили /посочвам отново всеки зеленчук поотделно и децата ги изброяват/.
- Тогава Ежко попитал:
- А при вас има ли ябълка? Искате ли да си хапна една сочна ябълка, преди да зася дълъг, дълъг сън.
 - О, не. Тук няма ябълки. – отговорили зеленчуците.
- /Защо в зеленчуковата градина няма ябълки? – Отговор на децата: Защото е плод./
- А тиквата попитала:
- Може ли да остана при вас? Толкова е уютно тук!
 - Може – отговорил един Тиквичко и широко ѝ се усмихнал.
 - Ти приличаш на мен – рекла тиквата- а другите кои са?
 - Ние сме зеленчуци – отговорили зеленчуците важно и добавили: - И сме много витаминозни. Затова всички хора ни обичат. Ето и нашата песничка:

Песен: „Зеленчуци, който не яде”

Така тиквата останала в зеленчуковата градина.

Един ден Тиквичко ѝ рекъл:

- Хайде да се махаме от тук.
- Да се махаме ли? А къде ще отидем?
- На празника „Хелуин”.
- А какъв е този празник? Много странно ми звучи.
- Ами един такъв – срашен.
- Страшен ли? О, не. В такъв случай аз предпочитам от мен да направят тиквеник по КОЛЕДА. Коледата е толкова хубав и весел празник!

И така тиквата останала в зеленчуковата градина, където вечер като изгрявала месечина зеленчуците си говорели или си пеели песнички.

А днес ние с вас ще си направим нашите герои Тиква и Тиквичко. Момиченцата ще направят Тиквата, която пожелала да стане на тиквеник по Коледа, а момченцата ще направят Тиквичко, който отишъл на страшния празник „Хелуин”. Сега ще ви покажа как се правят те.

/Показ/.

/Децата работят в присъствието на родителите си или батковци, какички. Всеки родител е седнал до своето дете около масичките./

/Преценка./

Учител: А сега, докато тиквите изсъхнат от лепилото, ми кажете през кое ли годишно време се е случила тази приказка?

Нека завършим днешната работилница с родители с една есенна ръченица.

Танц: „Есенна ръченица”.







